

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑΝΝΗ ΒΡΟΥΤΣΗ ΣΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

ΑΘΗΝΑ, 23 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2017

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ: ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ»

Κυρίες και κύριοι,

Θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά τον Πρόεδρο κ. Αλέξανδρο Σαρρηγεωργίου, καθώς και όλα τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου για την ευγενική πρόσκληση να απευθυνθώ στη σημερινή σας εκδήλωση, για ένα θέμα που είναι όχι μόνο επίκαιρο αλλά αποκτά και επείγοντα χαρακτήρα λόγω των οικονομικών εξελίξεων της δημοσιονομικής προσαρμογής και εξυγίανσης.

Θα ξεκινήσω με μια παρατήρηση που αποτελεί κοινή διαπίστωση για όλους. Σήμερα, η οικονομία δυστυχώς βρίσκεται ξανά στο χείλος του γκρεμού. Η ολοκλήρωση της αξιολόγησης βρίσκεται κυριολεκτικά στον αέρα, ενώ οι προοπτικές ολοκλήρωσης της προσομοιάζουν με εκείνες του 2015.

Ο υπουργός Οικονομικών τηρεί ένοχη σιωπή αποφεύγοντας να ενημερώσει την κοινή γνώμη. Αντί αυτού αναρμόδια κυβερνητικά στελέχη εκπέμπουν αμφίσημα μηνύματα σηκώνοντας τον πήχη των προσδοκιών υπερβολικά ψηλά. Την ίδια στιγμή τα μηνύματα που έρχονται από τη Ευρώπη είναι σε αντίθετη κατεύθυνση.

Ταυτόχρονα, κάθε «υπερήφανη διαπραγμάτευση» της κυβέρνησης στο τέλος καταλήγει με έναν υψηλό λογαριασμό στις τσέπες κάθε νοικοκυριού. Το 2015, μας κόστισε ένα τρίτο αχρειαστό μνημόνιο και μέτρα 9 δισ. ευρώ. Στη συνέχεια ήρθε το υπερταμείο, που δέσμευσε την ελληνική περιουσία για 99 χρόνια. Ακολούθησε ο «κόφτης» συν αυξημένοι φόροι και εισφορές. Σήμερα, με ένα χρόνο καθυστέρηση η κυβέρνηση επιχαίρει και θριαμβολογεί για την επιστροφή των θεσμών στην Αθήνα, κινούμενη πάντα στη γραμμή της παραποίησης της αλήθειας και της αλλοίωσης της πραγματικότητας.

Δυστυχώς, οι όποιες εξελίξεις συντελούνται χωρίς η χώρα να έχει μπει στο πρόγραμμα ποσοτικής χαλάρωσης (QE), χωρίς να έχει διευθετηθεί το χρέος και χωρίς να υπάρχει χρονοδιάγραμμα για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης. Το μόνο σίγουρο είναι σε ένα περιβάλλον διάχυτης αβεβαιότητας νέα μέτρα βρίσκονται προ των πυλών, τα οποία θα επιτείνουν την ύφεση και το κυριότερο δεν ήταν αναπόφευκτα!

Μέτρα, που αν η κυβέρνηση είχε κινηθεί πιο γρήγορα, πιο υπεύθυνα, πιο αξιόπιστα, πιο εργατικά και χωρίς ιδεοληψίες, είτε θα είχαν αποφευχθεί, είτε θα ήταν σαφώς πολύ λιγότερα.

Γιατί, λοιπόν, οι πολιτικές της κυβέρνησης υπονομεύουν την ανάπτυξη;

Πολύ απλά, διότι η εμμονή σε υπερφορολόγηση είναι προϊόν:

- που απορρέει από την ίδια την ιδεολογία του ΣΥΡΙΖΑ
- που αντιμετωπίζει την επιχειρηματικότητα με καχυποψία και συγκαλυμμένη εχθρότητα
- που θεωρεί το κράτος ως το μοναδικό εργαλείο ανάπτυξης

Και με ποιες προοπτικές ;

- να συντηρείται ένα πολυδάπανο οικονομικό μοντέλο
- να δημιουργούνται πρόσοδοι προς διανομή σε συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες.
- να παραμένει η οικονομία καθηλωμένη
- να χτίζονται πελατειακά δίκτυα
- και να αυξάνεται η διαφθορά

Σε ένα τέτοιο περιβάλλον, η κυβέρνηση αφαιμάζει κάθε διαθέσιμο πόρο της οικονομίας, προκειμένου να προστατεύσει το σπάταλο κράτος που δημιούργησε.

Σε αυτό το αρνητικό κλίμα, δύο είναι τα βασικά ερωτήματα που μας απασχολούν:

Τι ανάπτυξη θέλουμε;

Πώς θα την εξασφαλίσουμε;

Το πρώτο ερώτημα το έχουμε προσεγγίσει ως χώρα. Ο τουρισμός, η ναυτιλία, τα τρόφιμα, οι μεταφορές και η εφοδιαστική αλυσίδα, το εμπόριο και η βιομηχανία είναι τομείς στους οποίους η ελληνική παραγωγή μπορεί να είναι ανταγωνιστική. Στο μεταξύ, η ανάπτυξη που υπόσχεται ο ΣΥΡΙΖΑ έχει καταντήσει “ανέκδοτο”. Όπως “ανέκδοτο” έχουν καταντήσει οι πλαστές προσδοκίες που επικοινωνιακά καλλιέργησε και που “γκρεμίζει” με το λαϊκισμό του.

Η ανάπτυξη, όμως, δεν εξασφαλίζεται ούτε με ευχές, ούτε με πολιτικές που έχουν ιστορικά αποτύχει, αλλά με **επενδύσεις**. Επί ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, η χώρα έχει κατρακυλήσει στην 131^η θέση στην προσέλκυση επενδύσεων.

Πρώτη προτεραιότητα για την αυριανή κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, λοιπόν, είναι η αποτελεσματική λειτουργία του κράτους, προκειμένου **ν’ ανακτηθεί η εμπιστοσύνη στην οικονομία**. Η σημερινή κυβέρνηση, παγιδευμένη σε εμμονές και ιδεολογικές αγκυλώσεις, αποδεικνύει ότι αδυνατεί να πράξει όσα απαιτούνται. Έτσι, δημιουργείται ένας φαύλος κύκλος:

Οι επιχειρήσεις δεν εμπιστεύονται το κράτος. Το κράτος κυνηγάει τους επιχειρηματίες και η κοινωνία αντιμετωπίζει τους τελευταίους με επιφύλαξη και καχυποψία.

Για την αυριανή κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, είναι επιτακτική η **ανάγκη ανασχεδιασμού της οικονομικής και αναπτυξιακής πολιτικής**. Αυτή είναι η **δομική μας διαφορά με την κυβέρνηση**. Εμείς γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η ανάπτυξη θα έρθει μόνο από την ιδιωτική οικονομία και τους δημιουργικούς Έλληνες.

Γι' αυτό η πολιτική μας βασίζεται σε **τρεις άξονες**:

Πρώτον, λιγότεροι φόροι και εισφορές, λιγότερες δαπάνες, αποκρατικοποιήσεις, σταθερό φορολογικό σύστημα.

Δεύτερον, κίνητρα για ανάπτυξη, υγιή επιχειρηματικότητα και επένδυση στο ανθρώπινο κεφάλαιο. Στον ανεκτίμητο θησαυρό της πατρίδας μας, τους νέους και τις νέες

Τρίτον, ευέλικτη δημόσια διοίκηση και διαρθρωτικές αλλαγές για τη διαμόρφωση του νέου παραγωγικού μοντέλου.

Φίλες και φίλοι,

Το επεξεργασμένο σχέδιό μας για τη μείωση των εταιρικών φορολογικών συντελεστών (συμπεριλαμβανομένης της μείωσης της φορολόγησης των μερισμάτων, η οποία θα βοηθήσει κυρίως τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις), συνοδεύεται από θεσμικές μεταρρυθμίσεις. Θέλουμε να αποκτήσει η οικονομία το χαμένο δυναμισμό της. Θέλουμε επενδύσεις που θα φέρουν δουλειές.

Θα αναρωτηθείτε:

Υπάρχει περιθώριο για περιορισμό των δημοσίων δαπανών σε μία οικονομία που βρίσκεται επί μακρόν σε πρόγραμμα προσαρμογής;

Ναι, υπάρχει, με την υπόμνηση ότι ο δημοσιονομικός εκτροχιασμός πρέπει να αποτελέσει οριστικό παρελθόν. Για μας, κάθε μείωση φόρου πρέπει να είναι κοστολογημένη. Έτσι, δεν μιλάμε για οριζόντιες περικοπές δαπανών αλλά για στοχευμένες. Πρώτες στον κατάλογο είναι εκείνες που λειτουργούν αντιαναπτυξιακά στερώντας πόρους και κίνητρα από την οικονομία, καθώς και όσες δεν θίγουν την παροχή κοινωνικής προστασίας στους ασθενέστερους πολίτες. Ο Κυριάκος Μητσοτάκης έχει παρουσιάσει αναλυτικά τη Συμφωνία Αλήθειας, που προβλέπει την ταυτόχρονη μείωση φόρων και δαπανών, μαζί με χαμηλότερα πλεονάσματα σε λογικά ποσοστά. Που προβλέπει συνέχιση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων και στήριξη των συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

Μόνον έτσι θα πετύχουμε ένα «**αναπτυξιακό σοκ**» που θα κινητοποιήσει τις παραγωγικές δυνάμεις και θα στείλει θετικό μήνυμα στους πιθανούς επενδυτές. Και ανάπτυξη δεν θα έχουμε, όσο η κυβέρνηση δεν αναλαμβάνει την «ιδιοκτησία» των

αναγκαίων μεταρρυθμίσεων. Άλλωστε, το εθνικό αναπτυξιακό σχέδιο που έπρεπε να παρουσιαστεί το Μάρτιο του 2016, ακόμη αναμένεται.

Η υφιστάμενη οικονομική δραστηριότητα εγκλωβίζεται σε κλάδους με χαμηλή προστιθέμενη αξία. Παρά τα 16.000 χιλιόμετρα ακτογραμμής, δεν έχουμε μαρίνες. Παράγουμε ποιοτικά αγροτικά και διατροφικά προϊόντα που δεν εξάγουμε. Έχουμε επιστήμονες που διαπρέπουν στο εξωτερικό και δεν μπορούμε να τους κρατήσουμε. Έχουμε πλούσιο πολιτιστικό απόθεμα και φυσικό περιβάλλον που δεν αξιοποιούμε. Αυτά τα παράδοξα πρέπει να σταματήσουν.

Στη Νέα Δημοκρατία, είμαστε έτοιμοι να στηρίζουμε την επιχειρηματικότητα έναντι της σημερινής πολιτικής επιδομάτων. Η λογική μας είναι σαφής: **Θέλουμε τη φιλελευθεροποίηση του οικονομικού και νομικού πλαισίου με άμεση κατάργηση όλων των διατάξεων που εμποδίζουν την επιχειρηματικότητα και τον υγιή ανταγωνισμό.**

Φίλες και φίλοι,

Η άρνηση της πραγματικότητας δεν οδηγεί πουθενά. Στη Νέα Δημοκρατία λέμε ευθέως ότι η επιχειρηματικότητα χρειάζεται στήριξη. Χρειάζεται τολμηρή **υιοθέτηση μεταρρυθμίσεων**. Να αποκτήσουμε, επιτέλους, σύγχρονη δημόσια διοίκηση. Ένα ισχυρό, επιτελικό και ψηφιοποιημένο κράτος που δεν θα στέκεται εμπόδιο σε κανέναν.

Στο σημείο αυτό επιτρέψτε μου να κάνω αναφορά σε ένα κρίσιμο συνδετικό κρίκο, ιδιαίτερα σημαντικό για την αναπτυξιακή αλυσίδα, το ασφαλιστικό.

Σε κανέναν δεν πρέπει να διαφεύγει, ότι ο πιο σημαντικός πυλώνας που διαμορφώνει την ανάπτυξη είναι η κοινωνική συνοχή. Ένα κράτος, που πρέπει να απλώνει το δίκτυ της κοινωνικής προστασίας σε όλες τις εύάλωτες κοινωνικές ομάδες. Τέτοιες είναι οι απόμαχοι της εργασίας, για τις οποίες το κράτος είναι υποχρεωμένο να διασφαλίσει ένα ανεκτό και αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο. Αυτό το σκοπό υπηρετεί, σε όλες τις ανεπτυγμένες χώρες, η κοινωνική ασφάλιση.

Όσο και αν μεγεθύνεται η οικονομία, αυξάνοντας το ποσοστό του ΑΕΠ, αν δεν υπάρχει ταυτόχρονα η συγκολλητική ουσία της κοινωνικής συνοχής, δεν μπορούμε να μιλάμε για ουσιαστική ανάπτυξη.

Το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας μας για πολλές δεκαετίες ήταν κατακερματισμένο, γεμάτο αδιαφάνεια, στρεβλώσεις, ανισότητες και υπέρμετρα γαλαντόμο. Ένα μωσαϊκό εξαιρέσεων και ειδικών καθεστώτων. Με τις θυσίες των συνταξιούχων και των εργαζομένων, αλλά και με ένα τολμηρό πλαίσιο μεταρρυθμίσεων και διαρθρωτικών αλλαγών επιτεύχθηκε νοικοκύρεμα, επήλθε η διαφάνεια και διασφαλίστηκαν δις ευρώ πόροι από τον εξορθολογισμό του συστήματος.

Το πιο κρίσιμο σημείο είναι ότι: το 2010 η δεσμευτική συμφωνία με την τρόικα –Ν. 3863/10, άρθ.11- για το ασφαλιστικό, ήταν η επίτευξη ενός μακροοικονομικού υποδείγματος με ορίζοντα το 2060, όπου η ετήσια συνταξιοδοτική δαπάνη δεν θα ξεπερνούσε τη συνταξιοδοτική δαπάνη του 2009 πλέον 2,5 μονάδες του ΑΕΠ.

Παρά τη δημοσιονομική προσαρμογή στο πρώτο μνημόνιο, ο στόχος αυτός δεν επιτεύχθηκε. Απουσίαζε η γνώση, τα εργαλεία μέτρησης του ασφαλιστικού άλλα και η αδυναμία εφαρμογής των δεσμεύσεων που είχε αναλάβει η χώρα. Εν συνεχεία το 2012, με την επανάσταση σε όσα ξέραμε που έφερε το σύστημα ΗΛΙΟΣ, που ακτινογραφήθηκε για πρώτη φορά το ασφαλιστικό σύστημα, τα δεδομένα άλλαξαν. Έτσι το 2014, μέσα από την μοναδική και για πρώτη φορά ολοκληρωμένη αναλογιστική μελέτη που έγινε από το Ageing Working Group της Ευρ. Επιτροπής και την Εθνική Αναλογιστική Αρχή και κάτω από τις πιο δύσκολες δημοσιονομικές παραδοχές, ο στόχος επιτεύχθηκε. Με εξαίρεση τις οριακές παρεμβάσεις που βάλαμε στο email “Χαρδούβελη”, ύψους 310 εκατ. ευρώ. Η εκπλήρωση των όρων βιωσιμότητας είχε επιτευχθεί!!!

Δυστυχώς, για την Ελλάδα, τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους, η ανατροπή της κυβέρνησης Σαμαρά και η ανάληψη της εξουσίας από τους ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ “γκρέμισαν” και ακύρωσαν την υλοποίηση της επιτευχθείσας συμφωνίας.

Με το Ν.4387/2016 άλλαξε η εθνική διαπραγματευτική βάση για το ασφαλιστικό. Αφενός μεταφέρθηκε σε αυτό –για την κάλυψη του ελλείμματος- μέρος του δημοσιονομικού εκτροχιασμού της χώρας του 1^{ου} εξαμήνου 2015, ύψους 3,5 δις ευρώ. Αφετέρου εισήχθη στη διαπραγμάτευση η έννοια της “προσωπικής διαφοράς”, με σκοπό και μεθόδευση την κατάργησή της.

Αυτή είναι η αλήθεια που επιβεβαιώνει ότι οι μειώσεις που συντελέστηκαν -επί ΣΥΡΙΖΑ- είναι όχι μόνο άδικες αλλά και αχρείαστες. Όλες οι θυσίες που είχαν γίνει μέχρι τότε πήγαν χαμένες!

Οι αλλαγές αυτές που έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ στο ασφαλιστικό, εκτός από τις 13 μειώσεις ύψους 3,5 δις ευρώ, έκρυβαν έναν νέο μηχανισμό μείωσης συντάξεων, που επιφέρει μειώσεις μεσοσταθμικά 20% έως 25% σε όλους τους νέους συνταξιούχους μετά τις 12.5.2016. Η συνολική απώλεια με την ολοκλήρωση ενός πλήρους ασφαλιστικού κύκλου θα είναι από 5,5 δις ευρώ έως 6,5 δις ευρώ. Και αυτό προκύπτει, αν υπολογισθούν οι ετήσιες μεσοσταθμικές μειώσεις πάνω στην ετήσια συνταξιοδοτική δαπάνη, που σύμφωνα με τα στοιχεία του 2015 ανέρχεται στα 31 δις ευρώ.

Συνεπώς, η συνολική δημοσιονομική προσαρμογή του ΣΥΡΙΖΑ πάνω στο ασφαλιστικό με το 3ο μνημόνιο και τις “ουρές” του, φθάνει τα 10 δις ευρώ. Δηλαδή, ξεπερνά και τα δυο προηγούμενα μνημόνια μαζί (3,5 δις ευρώ το 1ο μνημόνιο και 3,9 δις ευρώ το 2ο μνημόνιο)!

Η σημερινή εικόνα του ασφαλιστικού είναι αποκαρδιωτική. Από τη μια οργανωτική ανεπάρκεια, νόμοι και εγκύκλιοι γραμμένοι στο γόνατο, ασφαλισμένοι που

πληρώνουν διπλές εισφορές, λανθασμένα χρεωστικά σημειώματα εισφορών και το κυριότερο εξοντωτικές εισφορές. Από την άλλη ένα σύστημα άδικο, μη ανταποδοτικό, καθώς η φιλοσοφία του και η δομή του είναι αποτέλεσμα της κοντόφθαλμης, αποτυχημένης ιδεολογικής αντίληψης του ΣΥΡΙΖΑ.

Με συντελεστές αναπλήρωσης που δεν ανταποδίδουν δίκαια τις καταβαλλόμενες εισφορές (κόπους μιας ζωής), λειτουργώντας περισσότερο ως προνοιακό σύστημα και λιγότερο ως ασφαλιστικό.

Ένα σύστημα που αυτοϋπονομεύεται, καθώς δημιουργεί αντικίνητρα για παραμονή σε αυτό μετά το 20^ο και 25^ο έτος, ενώ ταυτόχρονα εξοντώνει κάθε τι δημιουργικό. Ωθεί στην εισφοροαποφυγή, που με τη σειρά της θα οδηγήσει στη φοροδιαφυγή. Απώλεια και για τα φορολογικά έσοδα και για τα ασφαλιστικά ταμεία. Με λίγα λόγια, αντιστρατεύεται την επιδιωκόμενη ανάπτυξη.

Κρατώντας, τα όποια θετικά του συστήματος όπως -π.χ. ενιαίοι κανόνες- θα πρέπει να γίνουν άμεσα δομικές παρεμβάσεις, με στόχο ένα πιο δίκαιο, ανταποδοτικό, αποτελεσματικό και βιώσιμο σύστημα.

Συγκεκριμένα:

1. μείωση των ασφαλιστικών εισφορών
2. βελτίωση της ανταποδοτικότητας του συστήματος με πιο δίκαιους και αναλογικούς συντελεστές αναπλήρωσης
3. ολοκλήρωση διαρθρωτικών αλλαγών στη αγορά εργασίας, όπως εκσυγχρονισμός του συνδικαλιστικού νόμου, κατάργηση του αντεργατικού και αντανανταπυξιακού νόμου περί veto υπουργού, επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων μέσα σε ένα σύγχρονο πλαίσιο που θα λαμβάνει όμως υπόψιν τις αντοχές της ελληνικής οικονομίας
4. αυτοματοποίηση των παροχών σύνταξης στη βάση του συστήματος «ΑΤΛΑΣ» που είναι είδη έτοιμο
5. δημιουργία ενός σύγχρονου πανίσχυρου μηχανισμού αποτροπής της παραβατικότητας στη αγορά εργασίας, βασισμένο στο σύστημα «ΑΡΤΕΜΙΣ»
6. ενθάρρυνση δημιουργίας Επαγγελματικών Ταμείων, αλλά και ενίσχυση του ρόλου της Ιδιωτικής Ασφάλισης, συμπληρωματικά πάντα με την Κοινωνική Ασφάλιση, με ουσιαστικά θεσμικά και φορολογικά κίνητρα.

Ειδικά τη χρονική περίοδο που διανύουμε βλέποντας τη δημόσια υγεία να καταρρέει, οι προοπτικές που ανοίγονται για την ιδιωτική ασφάλιση στην υγεία πάντα συμπληρωματικά και προαιρετικά με τη δημόσια είναι ευοίωνες όσο ποτέ.

Φίλες και φίλοι,

Για τη Νέα Δημοκρατία, η επιχειρηματικότητα βρίσκεται στην αιχμή του σχεδίου ανάπτυξης. Οραματιζόμαστε μια Ελλάδα με περισσότερες επιχειρήσεις που να παράγουν κέρδη. Κέρδη που να επανεπενδύονται, ώστε να μετατρέπονται σε περισσότερες θέσεις απασχόλησης, άρα σε περισσότερα δημόσια έσοδα.

Μόνον έτσι η Ελλάδα θα μεταβεί από το σημερινό μοντέλο διανομής φτώχειας στο αυριανό μοντέλο παραγωγής πλούτου.

Στη Νέα Δημοκρατία πιστεύουμε στην παραγωγική Ελλάδα. Πιστεύουμε ότι η ελεύθερη ανταγωνιστική οικονομία θα αναδείξει τα πιο υγιή και δημιουργικά γνωρίσματα των Ελλήνων.

Ο δρόμος είναι δύσκολος. Αλλά στη Νέα Δημοκρατία είμαστε υπέρ των δύσκολων και χρήσιμων επιλογών.